щете ли поистинно, да ви ѿпустна царя Іудейскіа; * А возвикнаха м
пакъ сичките, и думаха: не тогосъ, но варавва: а бѣ варавва раз-
войникъ.

ГЛАВА́, ѲІ.

Тогасъ поистинно Пілатъ пое Іиса, и го би * И воискарыте а в
като сплетоха венецъ ѿ транїе, туриха му на главата,
и въ дреха червена го ѡблякоха * И думаха: радвайся г
царю Іудейскій: и віяха го постарните * А излезе д
пакъ ванъ Пілатъ, и думаше имъ: ето извождамъ го вамъ ванъ, да
разумеете, чи въ него ниедна вина не намирамъ * А излезе ванъ е
Іисъ, носаше траненыя венецъ и червената дреха. и думаше имъ:
ето человекъ * А когато го видеха архіереите и слугите, возвик- ѕ
наха и думаха: распани, распани го. думаше имъ Пілатъ, зам-
нете го віи, и распанете: защото азъ не намирамъ въ него вина *
Ѿговориха му Іудеите ніи законъ имамы, и по закона нашія дла- з
женъ е да оумре, чи себеси сына Бжія стори * А кога чу Пілатъ тъи и
слово, повиче са оубое * И влезе пакъ въ преторіа, и думаше ѳ
на Іиса: ѿ де си ты; а Іисъ ѿговора ни му даде * А думаше му і
Пілатъ: мене ли не думашь; не знаешь ли, чи власть имамъ да
та распана, и власть имамъ да та пустна; * Ѿговори Іисъ: ни- аі
щеши има ни една власть над мене, яко ни ти бы дадено ѿгоре.
затуи който ма предаде тебе, по голямъ грехъ има * Ѿ тъи и- ві
скаше Пілатъ да го пустне. а Іудеите викаха, и думаха: ако то-
госъ пустнешь, неси пріятель Кесаревъ. секій, който царь себеси
струва, противиса на Кесаря * А Пілатъ като чу тъи слово, изведе гі
ванъ Іиса, и седна на судилището, на мястото думанното каманепо-
сланото, а еврейски гаввааѳа * А бе петака на пасхата, а часъ катѡ ді
шестый: и думаше на Іудеите: ето царя вашъ * А тѣ викаха: еі
замни замни, распани го. думаше имъ Пілатъ: царя ли вашего да
рас-